

12431

Dialekt- och folkminnesarkivet

Uppsala

NORRBOTTEN

Nederkalix-Töre

20/2 1939

Carlsson, Otto, 1939

Svar på ULMA:s frågelista M 82 Matordning och
bordsseder med alf.ordlista

29 bl.4:o

1 " " teckn.

12431

Exc .OSD

Uppräkning å Nederkalix - Töre
socknars folkemål enligt dialekten i Över-
mojärn med omnejd.

M 82

Matordning och bordsseder.

I Matordning

1. Måltid kallas: m_oh = mål samt i sam-
mansättningar vah = vad. Ex.: wa éta z
för m_oh no = vad äter I för mål nu?
ve håla éta äftav_xan = vi håller på (att)
äta aftavardn.

Riksmålsavvikande förekomst av ordet mål:
m_oh & m_ila = målmellan, råvam_oh = rå-

vamal.

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

2. Olika måltider med avseende på kvalitet och kvantitet m.m.: fänggföure = fängfoder (om näringsfattigt mat) z tük = en tugga (tillfällig stillande av den västa tungan uttryckligt måltidskutym) fo smöka = få smaka (mbr. för smok-bit) stärmö = stormål (efter lång avsaknad av mat) kjäläs = kalas (god måltid) fjäkmö = fjälmål

skrävmö = stormål
fjälmal = (over mängd bä- och frukt närstill gränsen bestående måltid.)

Ex: tüked in fänggföur stük et na ot en ärbes-kjar = tocked in fänggfoder stucker (frölar) iuket na at en arbetskarl,

1 råfs de z tük sa do bær til frögäst = råfs dig en tugga så du bider till frukost,

2 ve broök ältz dz z smöka ot nöstgränu = vi brukar alltid gifva smaka åt nästgrannarna

3 je fik do z rädit skrävmö = jag fick då ett riktigt stormål (stormål)

4 je kom me jereit öpa kjäläs = jag kom

ning jervält uppå kalas.

[rejät #1]

3! Tid för måltid betecknades: mät-dä-ks = mat-dags, mät-dä-zj = mattiden. Ex.: na jar e mät-dä-zj non = nog å det mattiden nu.

4! Tiden mellan två mål benämndes: mää-k-mä-la = målmellan. Ex.: na ho dr tan bär mää-k-mä-la hel-st = nog har de tid (att) bida målmellan helst.

5! Stilet mellanmål kalledes: z tük = en tugga (jfr ex. under punktet 2, sid. 2.), mäl-am-öb = mellanmål, räfs-m-öb = rafs-mål. Ex.: tük de z tük täl-z = tugga dig en tugga tillers (tills), ve djöra ä-z-zjör mäl-am-öb her = vi göra ingen mellanmål här.

[eller räfstük = rafstugga.]

tän z do z räfs-m-öb sa z köma z östa = tugen Er då ett rafs-mål så Er komma Er ärtad.

Är litet mellan målen: räfs se = rafs-a sig, tük se = tugga sig. Ex.: räfs de do z gr-ät = rafs-a dig då ett

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Ftbl. M 82

grute.]

6. Nödstiden såväl som vanliga år hade väl de förmägnare gårdarna något så när regelbundna måltider, men hos den fattiga inhyringsbefolkningen, fick man under nöden ofta äta när det fanns mat, och då blev ordningen både vi och så.

För övrigt så var det på många träll gårdar att man åt, när man blev outhärdligt hungrig samt efter som arbete och rysetsättning tillät.

7. Vintermåltiderna var:

frögäst = frukost (kl. 9 landstid d. v. s. klokan 8.; mjölk, stömming och kornbröd var den obligatoriska frukostmatsdelen.)

x) 5) ungefärlig tid för frukost som dock ej hölls alltför strängt.

mīdan = middagen (kl. 12 å 12,30 landstid; matsdelen oftast: välling, kornbröd och smör, f. ö. den enda måltid som varierade inred olika anrättningar så att en dock mer än en rätt),

kvælse = kvällen (åts kl. 8 (landstid) och

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

bestod vanligen av kornmjölsgröt eller korngrjupsgröt med mjölk.)

Nb. 1
Nederkallix-
Töre

8. Den vanliga matordningen vid vissa arbeten,
sommartid o. s. v. var:

acc. 12431

Slätter: Lillfrögäst = lillfrukost (äts tidigt, innan man gick ut i arbetet vid 4-5-tiden på morgonen. Ibland arbetade man en stund innan, när man var nära hemmet t. ex.)

Frukost äts då vid 9-tiden. Middag 12 - 12,30.

Åftavän = aftonvardens var ett mellanmål på eftermiddagen som tillkom vid tungare arbete (äts vid 5-tiden eller om slätter, när man gjort färdigt räfsnings- eller ledningsarbete. Efter denna gick man ut och slog ett par vettjningar (se myt. cul. fol 25 Slätter).

Kvælse = kvällset var dagens sista mål och därefter gjorde man ej så mycket.

Frukost och aftonvard bestod vanligen av fil

och bröd — smöbran = smolau (till vilken man bröt
bröd i fil och åt med sked),

lillfrukt var ett mål då man åt vad som helst
(kall gröt från kvällen dagen förut, välling rester
från middagen förut).

Middagen kunde bestå av k^hæmpvél éngan = klump-
vällingen, f^ësk^säpa = fisksoppa (om man fått bra
med fisk), k^jämsän = kamserna (gratt), r^ämpöln
= rompallen (av fiskrom och mjöldeg gjord gratt)
o. s. v.

Bak: Då åt man även tillfrukt och aftnvard,
den föra sedan man behöt en skund bestående
av strömingst^öglan a säpan til dr^ëk = ström-
mingst^öglor och sopan (mjölk) till dricka (dessa
tyllor var mjukt bröd hopullat med smör och
strömming i). Middagen kunde vara välling
eller köttsoppa — f^sytsäpa — var till åts rⁱeska
= riesta (den från finvarna läda bakmetoden även

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

7.
kallad fínkjöku = finnkaka); afturvarden
áts smörkjöku = smörkaka (en vanlig kornbrödkaka
på ríttu smör breddes och fute smálta i ug-
nen).

Kvæiset var velling alla bakdagar, ty gull och
gröt var bannlyste vid bakning — alt áne
men at póltu a grötu na de ~~þ~~ böka = allt
annat men inte gullu och grötu nær de baka.

Trúskningu matsedeln var den vanliga, men till-
frukost áts, nær man tróskat ett golv och aftou-
varden vid 5-tiden.

Slaktdagar áts man bröu póltu = blodpáltau
och dagarna efter grötsa — pölsa — och kæruan =
korven av 'ráukau' (innmatu).

9. Kosthæll kallades mätanzug = matordning.

Ex.: e vaf ánar mätanzug do öungmóura ton
ve = det vart annan matordning, da ungur-
nan toz vid.

Vardagsmat hette: örkdasëta = örkodagsäta.)

wäbäsmatänznga = vardagsmatordningen.

sändasmätän = söndagsmaten. Uttrycket värtka
en smula uppkonstruerade som substantiv. Ex.:

do ve fo dzout baf hähjan fo ve no let
ot wäbäsmätän = då vi får gjort bort helger-
na, får vi nog leta åt (igen) vardagsmaten.)

Söndagsmaten ve vardagsmaten:

söndagsfukorten var vanligen bräta = blötaw
(bröd doyyrat i köttbenssynd ofta ätet med smör
till) huvudrätten i de större bondgårdarna.

Vardagsmaten var ju till fukort fil och bröd.

Middagen på söndagarna var vanligen kött-
sojya — fzytsepa ve krämpu = köttsojya
med klings(ou), vilket ju var sällsynt på
vardagsmiddagarna. Brödet var det vanliga
kornbrödet, men vid helgerna bakade man av
håloten råg-och håloten kornmjöl en slags

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

kakor — frätkékyöken = hyrkekakorna — som
man åt. Dessa kakor bakades även för matbäckes-
ändamål ibland.

Kvällsmålet på söndagarna var gröt, som på
vardagarna vanligen men ej uteslutande utgjor-
des av välling.

För främmande fanns vanligen bakverk av
en eller annan art till kaffet (röre = 'räret' råin;
och väfflor). Ofta sände man med främmandet
ett knycke med sådana bakverk. Detta kallades:

färmatn = färdmaten och skulle vara till att
äta under hemfärden samt åt de hemmavarande.
Jag fick 2 helt knögt o färdmat hem = jag
fick ett helt knycke av färdmat (med) hem.

ett särskilt fint bakat bröd — kjämbäbröde
= kammadbrödet — av finsittad råg användes
att bjuda åt främmande, som vid helger m.
m., då särskild förplägnad vanades.

Detta bröd torde man ha lärt sig att baka från Överkalix av ringiffta flickor och pojkar. De behades med en särskild kam, för att få det utsträckt utscudet.

Förplågnad är främmande om mat, dryck etc.

hette präanæng = plågnung. Ex:

do sit go æt ùtr präanængæn = du sitter ju inte uti plågnungen (talesätt som används som hövelighetsfras, då man vill hålla kvar främmandet längre; 'du brister ju ej i förplågnad'). Ar gammalt har redan bjudit, att främmandet åt först, möjligen med husbonden, och då dess ätit, fickt gårdspolket ta för sig frittar resterna från stek och sovel m. m.

10! Sovel hette sövte = sövlet. Detta ord förekommer i en mängd sammanhang och där dess här anföres. har betydelsen för vett och att angivits i parentes:

gröt sövte = grötsövlet (en mjölk med smör

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

till 'brunn' — märkligt mitt i grötstället — eventuellt. Men dock om grötmjölke.)

~~äta~~ 'äta torbröde utan olja på sötet' = äta torbrödet utan alls något sötet (här har sötet betydelse av grädd, smör e. dyl.), 'nästsötet = nästsötet (tilltugg, våvaror till 'näst' d. v. s. matsäck). Ex.: en fick det en strömning ens ve se till nästsötet = han fick inte en strömning ens med sig till nästsötet.

'Sovlig hette söväsamt = söväsamt.

Ex.: bröde var väve grönt a söväsamt = brödet var väve grönt (se nypt. Kvornar) och söväsamt (söväsamt avser alltså smaktigt och ej tvärt).

Y detta sammanhang kan antecknas adj. folkänat = folkkunnigt som väl ej avser 'sovlig' eubus, men dock har hittills betydelse. Ex.: 'heten ma fel

vora förkänat = det här må väl vara folk-
kunnigt (det här är väl gott, ättigt och bra till om-
växling med den vanliga maten).

guds_lan = gudslän finns väl men används
om all mat.

Äta endast ett dags mat hette: äta änsz =
äta ensi. Ex.: srt et a st änsifgüte trl da
fo vänjalsa = ritt inte och ät enrikötlet till
du får vänjelsen (vänjelse avmak för).

11. Förmål hette förämåte = föremålet
chun det ej torde vara alltför mycket brutat.
Namn för efterätt finns även men det före-
faller översatt från ribs quähet och hanz
aufört.

grötfeste = grötfästet var subst. för ett
dags förmål av bröd och smör m. ev. gräslig
innan man åt gröt. Ex.: je ha stelt trl
i tük sa i fo i grötfeste = jag har

UEMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

ställt till en 'lugga' så jag får en grötgäst.

12. Matsäck är ej levande i målet. Därom sa-
de man nēstr = nästen. Ex: ja brut ho
nēstr til omönu = jag lut (måste) ha
nāsten till å(t)-möne (till i morgon bittida).

f fē māstr = färdmaten^x (var näst som säu-
des med gäster till förplägnad åt de hemma-
varande - om gästerna varit välkomna).

^x ex. a. rid.
9.

Man fick leva på matsäck eller som det
hette lök öpa nēstru = ligga uppå nästen
vid bärningen av de avlägsna myrångar-
na, vid skogs- och marknadsfärdar, un-
der valring, timmerflottning, kolning
och härbränning.

Utveck med matsäck betecknades: nēstrgjōra
= nästgöra. Ex: ja ha nēstrgjōuf ot kōru
= jag ha nästgjort åt Karlarna.
gjōra dat = göra ut användes även om

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

utrusta med matsäck, men vanligen även om
fröse med kläder och matsäck för längre tid.

13. Mat lämplig till matsäck: näst mättn =
västkästen. Till matsäcksbröd bakades för
de s. k. 'halvhyackkakorna' (se uppg. ent. jnl 16)
eller korvbröd som frusits så att det hölls mjukt
eller potatisbröd som hade potatis som ingredi-
ens. Detta bröd breddes med smör och rullades
i 'lyllor' för dagsmatsäcke

'Kamser' var brukligt som matsäcke.

Tunnbröd packat i kont av spån och som äts
till fil⁺ var den vanligaste matsäcken för bön- ^{*) i träflaska}
derna. Ofta med tord kött eller fisk som till-
sagg.

För vinterns timmerhövlor rustade man
för ut sig med föda vanligen för hela vin-
tern (1 mån. före jul till inemot påske).
Var man då flera så blev det rätt så stor

matsäck. Tuumbrod i en stor kista och dessutom
 halvsmjuka, rullade potatisbrödkakor för-
 packade i säckar utgjorde brödfödan och en
 eller annan katv. eller färboj eller en hel 'kropps'
 samt fil i byttor, flaskor och hämtare var
 rövet. Fläsk^(smör), mjöl, kaffe och smas, socker och
 kändsticker förde man med sig på det väldige 'stogs-
 laget' — sköuksläse. Gudet fick raknas, ty man
 visste ej, vad stogs folk som fanns där timmer-
 drivningen skulle försiggå. Hö och havre var
 hästens matsäck.

På de stora partier gärdizlagades hemina och
 strömming och salt fullbordade utrustningen.
 Vid kolning bestod matsäcken av fläsk (köpt
 i bolagsmagasinet; kolning myslade mest de gät-
 tige i utrymningarna med) mjöl och bröd i någon
 form samt kaffe. Av mjölet redde kolaren de
 s. k. slöpan = slopporna, ett stogs kolbullar

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
 NB. NEDERKALIX-TÖRE
 Frgl. M 82

och stekte den i fläsk flott. Mellan 'stopp-målen'
(middag och kväll) åt han fläsk och bröd och
drack mjölk, om han hade samt kaffe givetvis.

[Vid marknadsfärderna hade man köksfärderna
= halvhyrtkaka, smör och kalvkött (torhet)
med i den s.k. väkan = vachen (ett uppsat [se fig. 177]
vidgande och med händer förest skivna av trä).]

Vallbjorden hade bröd, smör och mjölk
med på sin vallningsfärd som bara var över
dagen.

14. Matsäcken förvarades i kuyte: följ^olet^oärknöyt
= följ^olet^oare-kuyte eller mätfsöyla = mat-
kylan en bestant läderväsk^o som bars i rem,
mätkantn = matkonten en språnkorng med
hålock och vidjögla, som bars med ett utsmirk-
lat brödtä (se sid 17, fig 2).

Se fig 1, a
sid. 17.

väkan = vachen var för köningsresor, ett
skinn som vidgades upphill (se sid. 17, fig 3.)

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

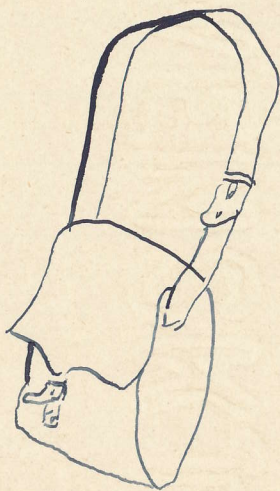

Fig. 1. Kyla

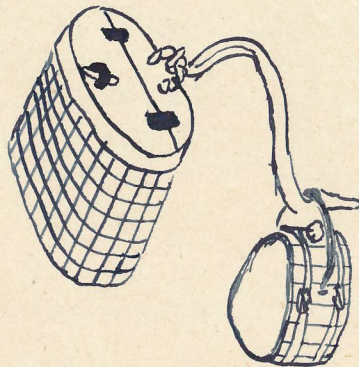

Fig. 2. Korg och mjölkflaska
och bärtrå

Fig. 3. Vack

Drickskegge kallades trèfhask = träflaska (se sid. 14, fig. 2).

15. Helt liten matsäcke som bars i fickan:

z lillnestuk = en lillnästugga. Ex.:

je ta ve me z lillnestuk = jag tar med mig en lillnästugga.

16. Mindre matmängd åt gäst eller barn:

fjængösa = kängösen gavs vid karning åt barnen (det var en klick smör på en brödbit),

dzo z mjukbrä = ge ett mjuktbröd (vid baka gavs sidant åt grannarna),

ræzt smöka ot böne = rita smaka åt barnen (ej mbrt., om något man ger, churr vid följden ger sken läras).

17. Särskilt god matbit hem fröd av den som varit på resa: fjëbmättn = färdmaten (färdgästning hos någon (se sid. 9. m. fl.),

mägnisgäta = marknads götta (en eller annan karamellart som

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

hemfrödes med tanke på barnen,

II. Bords seder.

18. Bordsbrän kallades bönþætt = bordsbrän.
Bordsbrän lärdes tyst. Minne av att man knäpföll
för sig ingen sagdesman bekant varken i hörsä-
gen eller annars.

19. Vid måltiderna satt man vanligen till bords
och maten på bordet, och Bordsändan var förbehål-
len husfödem, och man hade var sin träskål och
-sked att äta med. Dessa skålar 'karades' med
pekfinger efter åtning — köra skötra = kara
skålen.

20. Se 19. Alla satt vid bordet om utrymmet
medger; eljest åt barnen efteråt oftast även hus-
modern

21. Varje hushållsmedlem hade egen skål och

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 12431
O. Carlsson 1939. NEDERKALIX - TÖRE
NB.

sked (se 19).

'Skedging' i någon form tycks vara främmande förorten och några uttryck i detta sammanhang står ej att nypleta.

Välling och mat som äts med sked, vilket f.ö. gällde all mat så gott som, by gaffel och kniv i vardagslag användes sällan. Den mat som ej kunde ätas med sked äts med kniv eller fingrar. Välling och mjölk serverades i skålar som kallades sköör = skål med sköör = skålar (mjölkur.), stänfat = stenfät (av ler).

Namn på olika skålar: swärväsköör = svarvadskålen, lilsköör = tillskålen, länzgusköör = länzig skålen (av länzig), kräta sköör = kladdig skålen (kladdig = julkatt), bänköopen = barnköppen, wärsköör = vridskålen (gjord av vrid).

När man ätit stichades skedarna nogt och sattes i ett ställ under bänkhyllan —

UEMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Figl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 12431
O. Carlsson 1939. NEDERKALIX - TÖRE
NB.

kallades sfszstouη = skedstolen. Fræx.:
set sfszra de ipz sfszstouku = sitt skeden
din nyjri skedstolen.

Skålarna slickades noya genom att resterna
med pek fingret fördes samman och slickades av
— kōra skōba = kara skålen som detta kal-
lades. Skålarna stjälptes så på en hylla i
skåpet — skōbfzba = skålfjolen.

Kniv och gaffel i vardagslag ansågs högfärdigt
för gemene man. I de större bondgårderna hade
man givetvis sådana för gäster, men dessa an-
vändes inte i vardagslag. Tallrik kallades
tälzng = talling, och de var av trä.

2.2. Köttet serverades så att hus modern portio-
nerade ut ett stycke åt varje familjemedlem,
auktingen i skålarna, om man serverade soppa
och potatis till vilket var vanligt —
lētæn mōma dēl z en bæt war = lä-

Landsmålsarkivet Uppsala. 12431
O. Carlsson 1939. NEDERKALIX - TÖRE

[s. 19:
kōra
skōba]

NB!

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

ten mamma dela er en bit var(dera).

Sovel som strömming och mätända stundom
kätt m.m. ladesimitumbrödet - göra tygla =
göra 'tyllan'.

bat ve fænggru bafz mätu = 'bot med fing-
rom borkur maten', talar för, att man sökte lära
barnen att använda fingrarna så litet som möj-
ligt.

23. Mycket belamrat bord betecknades: e gar füllsmöra
ésa bövæn = det är fullsmalat på bordet.

Om fomat bord: e sa vat fomat a snænt öpa
bövæn = det ser ut fomat och snött uppå bordet.

24. Att matbordet varit utrolkat och fjärestgjort som
skål e.dyl. har man inget minne av.

25. Brust på bordsskikte var, att välja ut bästa
bitarna. Man sade: srt æt a gjälær stan ta
æt wæf = ritt inre och gälra, utan lag avtvæit
(välj inre utan lag avtvæit, utan åtskillnad).

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Fgl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 12431
O. Carlsson 1939. NEDERKALIX - TÖRE
NB.

Öntäcktes = otäckas var att endast få efter
god mat — var at så öntäckta = var inte så
otäckig.

'Äta gylusht' hette: äses = orsas (eg. för vara
gylusht och bejven efter de bästa bitarna). Ex.:
stt ser at a äses = vitt här inte och orsas
eller var at så äsat = var inte så orsat (adj.).

Sticka hand eller fingrar i gröt hette släpar
= slippa. Ex.: stt ser at a släpar = stå
här inte och slippa.

Om gylusht person kan antecknas uttrycket
äsatarm = orsigarm, och om lickerzon kan
antecknas öntäckta arm = otäckigarm.
samt tömvamb = tomvomb (om person som
är lusten efter smaka i onaturlig grad).

Man borde ej prata under ätaudet talar talesättet
st a tr sar kräcka ot öngu = ät och lig
vade kräkan åt rügen.

Att rapa hette rēpa = repa. Rapandet an-
sies ej orsaksande — rēpa for gou mat = re-
pa for god mat.

Talesätt om rapa: do drænzgen mæn rēpa
gæn hömet a don at kjan tōra gæn
mēt = då drängen min repar är han halvmätt
och då han inte kan tala är han matt.

26. Vila efter dagens huvudmåltid hette: wærl
midan = vila middagen eller ret rykan
= rätta ryggen (om tillfälligt lägga sig efter
även annan måltid).

Middagsvilan varade olika ofta en timme.
Man berättar en mängd historier om arbetsgi-
rige husbönder som på olika sätt försökte hitta
på knep så att vilan ej blev för lång. T.ex.:
bōunden lar se a drou ap knin åsa
samnen mæn just don dwæte a sa ful
knin at an väkne a do var e wærlt

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82

fērat, man drænzgan fæk sæz e sæ
 e gǫng tou an a stóra op knin just
 na böundn dwæke a do sou dz e træz
 lærm a do tou drænzgan baf stóra a
 böundn vākne. sa do har dz fa wæzl.

Översättning:

Bonden lade sig och drog upp knäna och så
 somnade han men just då han dvalade av
 så föll knäna ut och han vaknade, och då
 var det vilt färdigt. Men drängen fick se
 det, så en gång tog han och stada^x upp knäna *med stöd*
 just när bonden dvalade, och då var de i tre
 timmar, och då tog drängen bort stälen^x och *distiden.*
 bonden vaknade. Så då hade de fått vila.

En annan gubbe lade sig alltid i skugg-
 gan så att solen om c:a en kvart stack fram
 och stän honom i ögonen så att han vak-
 nade och då gick han ut.

27. Om man kom in i en gärd under måltid
 i vardagslag ansågs detta ej så märkvärdigt.
 Om man däremot kom, när man hade gäster så
 var det mindre lämpligt — komma östa tōumes
 = komma ästad (att) kommas (jfr 'komtermi' sid. 23)
 såde man därom. Även på bjudning var det også
 kunde — komma öubūerz = komma objuden,
 snödgest = smälgästa. Det berodde på värd-
 folkets relationer till smälgästen, om denne alls
 medfägnades.

ξōses = ijasas var att komma vid fiubak el-
 ler dylikt för att få smaka.

Sagormän:

Katarina Karlsson, f. i Räckfors Töre s:n, 65 år,
 borst i Räckjärn det mesta av sitt liv.

Charlotta Nordin, f. i Långsel, Nederkalix s:n,
 c:a 44 år, borst i Stråhan Övermyrån i c:a 50 år.

Jenny Sundkvist, f. i Ärvallmet, Töre r:n, 51 år,
bosatt i Räckhjärn i o:a 25 år.

Mamse Nordin, f. i Ströman Övermojärn, o:a 45 år.

Uppptecknat i Räckhjärn, Töre r:n den 19/1939
1/2

otto Carlsson

Ordlista

	<u>Sid.</u>		<u>Sid.</u>
Aftnvard	1, 5	fullsmalat	22
avtvärt	22	fågelmal	2
Blodgrall	7	fäungfoder	2
blötan	8	färdmaten	9, 13
bordsbrön	19	för(c)malat	12
Dela	21	Gallra	22
Emsi, - kött	12	grötjärste	12
Fruktkaka	7	grötsövel	10
folkkunnigt	11	guds län	12
fruktost	4	göra tylla	22

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939

NB. NEDERKALIX-TÖRE

Fgl. M 82

göra ut	13	långrigskålen	20
Halvtjockkaka	16	Marsnadsqotta	18
Kalas	2	matdags	3
kammadbrödet	9	matordning	4
kamser	6	mattiden	3
kara skålen	19,21	mellanmål	3
klumpvällingen	6	middagen	4
kont (mat-) skiss m.m. 16/17		mjukbröd	18
kladdigskålen	21	mål	1
komma objuden	26	målmellan	1,3
kvällset	4,5	Nästen	13
kyla (mat-) 16 o. skiss	17	nästgöra	13
kärngösen	18	nästmaten	14
köttsoypa m. klumpom	8	nästsovlet	11
lizza uppå näst	13	otuktas, -ig	23
lillfruktost	5	otuktigtarm	23
lillnästhugga	18	orsas, -ig, -igtarm	23
lillskålen	20	Pläganing	10

grölsa	7	smolan	6
Rapsa rj	3	smörkaka	7
<u>rapsmål</u> , -tugga	3	snälgsäta	26
repa	24	sten fot	20
riesta	6	stomål	2
rita smaka	18	strömmingstyllor	6
rompallen	6	svavelskålen	20
rita ryggen	24	söndagsmaten	8
rävamål	1	sövelsamt	11
Sjösas	26	sövlet	10
skedstolen	21	Talling	21
skogslasset	15	hökkekakorna	9
skrovmål	2	tommas	26
skål	20	tomt och smott	22
skålfjötten	21	tomvomb	23
sljappa	23	träflaska 18, skivs	17
sljpporna	15	tugga	2, 3, 12
smaka	2	Vacke 16, skivs	17

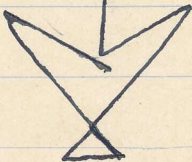
vord 1 Örkdagsäta 8

vordagsmatordning 8

vila middag 24

vridskålen 20

Sagersmän å rid. 26-27

ULMA 12431. Otto Carlsson. 1939
NB. NEDERKALIX-TÖRE
Frgl. M 82